

Odkaz:

Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. června 1989, Association générale des producteurs de blé et autres céréales (AGPB) proti Office national interprofessionnel des céréales (ONIC), věc 167/88, Recueil 1989, s. 1653*

Klíčová slova:

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: Conseil d'État – Francie. Zemědělství – Rozdílné množstevní limity intervenčních nákupů pro jednotlivé členské státy. Posouzení platnosti

Předmět:

Rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti zemědělských nařízení Společenství

Skutkové okolnosti:

ZPRÁVA K JEDNÁNÍ PŘEDLOŽENÁ VE VĚCI 167/88

I – Právní rámec sporu v původním řízení

Nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami¹, ve znění nařízení č. 1143/76² a 1018/84³, zavedlo cenový a intervenční režim Společenství.

Podle článku 3 stanoví Společenství každoročně společnou jednotnou intervenční cenu pšenice obecné, žita, kukuřice a čiroku a referenční cenu pekárenské pšenice (tj. pšenice splňující určité zvláštní jakostní znaky), která je vyšší než společná jednotná intervenční cena pšenice obecné, s cílem podpořit produkci pekárenské pšenice.

Článek 7 ukládá intervenčním agenturám povinnost nakoupit obiloviny nabízené producenty za společnou jednotnou intervenční cenu, pokud splňují určité obecné podmínky týkající se jakosti a množství.

Na doplnění výše uvedeného stálého obecného režimu povinných nákupů za intervenční cenu stanoví čl. 8 odst. 1 nařízení č. 2727/75 možnost přijmout *zvláštní* intervenční opatření pro obiloviny, u nichž v některých regionech Společenství hrozí, že budou v rámci intervence nabídnuta značná množství.

Článek 1 nařízení Rady č. 1146/76 ze dne 17. května 1976⁴, přijatého na základě čl. 8 odst. 3 nařízení č. 2727/75, stanoví, že výše zmíněná zvláštní opatření mohou být přijata tehdy, zaznamená-li vývoj tržních cen v jednom nebo ve více regionech Společenství pokles nebo oslabení, které by s ohledem na objem sklizně nebo regionální zásoby a jejich zeměpisnou polohu mohlo dotyčné intervenční agentury přinutit k intervenčnímu nákupu velkých množství.

* Jednací jazyk: francouzština

¹ Úř. věst. L 281, s. 1.

² Úř. věst. L 130, s. 1.

³ Úř. věst. L 107, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 130, s. 9.

Článek 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75 krom toho stanoví možnost přijmout *speciální* intervenční opatření pro pekárenskou pšenici na podporu rozvoje trhu s touto pšenicí ve vztahu k úrovni její referenční ceny.

Článek 2 výše uvedeného nařízení Rady č. 1146/76 stanoví, že taková zvláštní opatření mohou být prováděna zejména formou nabídkových řízení vyhlášených intervenčními agenturami za účelem nákupu pekárenské pšenice. Podle článku 4 nařízení č. 1146/76 musí podmínky nabídkového řízení při jeho vyhlášení zaručovat rovný přístup a rovné zacházení všem zúčastněným osobám bez ohledu na místo jejich usazení ve Společenství.

Na základě čl. 8 odst. 4 nařízení č. 2727/75 přijala Komise nařízení č. 1629/77 ze dne 20. července 1977⁵, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke speciálním intervenčním opatřením na podporu rozvoje trhu s pekárenskou pšenicí. V uvedeném nařízení Komise nejprve vymezila kritéria posouzení, podle nichž se o opatřeních rozhoduje. Článek 2 uvádí, že se takto zohlední:

- situace a vyhlídky, pokud jde o dostupnost obilovin na trhu Společenství,
- dovozní vyhlídky pro obiloviny a vývozní vyhlídky pro pšenici obecnou,
- vývoj cenových kotací pekárenské pšenice v nejrepresentativnějších centrech ve Společenství.

Podle článku 3 téhož nařízení musí opatření, o nichž bylo rozhodnuto, stanovit zejména:

- jakost a množství dotyčných obilovin,
- zeměpisnou působnost a případně dobu použitelnosti opatření.

Článek 4 zavádí, jak je vysvětleno ve třetím bodě odůvodnění nařízení, speciální opatření odstupňovaná podle závažnosti daných okolností, která mohou v krajním stupni sahát až k nákupu pekárenské pšenice intervenčními agenturami.

Na základě uvedených ustanovení Komise přijala podle situace na trhu různá speciální intervenční opatření, která spočívala v tom, že intervenční agentury nakoupily množství pekárenské pšenice nabízená subjekty v rámci množstevních limitů, které v některých případech určil členský stát⁶.

Speciální opatření stanovené nařízením Komise č. 400/86 ze dne 21. února 1986⁷ spočívá v tom, že intervenční agentury členských států podle čl. 4 odst. 3 výše uvedeného nařízení č. 1629/77 nakoupí:

- pekárenskou pšenici splňující určité jakostní znaky,
- v rámci těchto množstevních limitů⁸:

⁵ Úř. věst. L 181, s. 26.

⁶ Viz rozsudek 80/533 (Úř. věst. L 138, s. 11), nařízení č. 1403/83 (Úř. věst. L 143, s. 21), č. 1427/83 (Úř. věst. L 145, s. 24) a č. 1428/83 (Úř. věst. L 145, s. 26).

⁷ Úř. věst. L 45, s. 22.

⁸ Článek 1 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 400/86.

- Spolková republika Německo: 1 000 000 tun,
 - Francie: 200 000 tun,
 - Spojené království: 50 000 tun,
 - Itálie: 50 000 tun,
 - Dánsko: 50 000 tun,
 - Belgie: 50 000 tun,
 - Nizozemsko: 50 000 tun,
 - Řecko: 50 000 tun,
 - Lucembursko: 2 000 tun,
- za intervenční cenu použitelnou pro hospodářský rok 1985/1986, navýšenou o 5 %.

Článek 3 ukládá zúčastněným členským státům povinnost:

- zjistit, zda s ohledem na množstevní limity stanovené v článku 1 mohou být všechny předložené nabídky přijaty,
- nebo, převyšuje-li celkové nabízené množství množství stanovené v článku 1, stanovit procento, o které se sníží přijaté nabídky.

II – Skutkový stav a řízení

Celkové množství, které francouzští producenti nabídli podle speciálního intervenčního opatření stanoveného výše uvedeným nařízením č. 400/86, dosáhlo výše 1 699 740 tun.

Vzhledem k tomu, že množstevní limit stanovený pro Francii byl 200 000 tun, byl l'Office national interprofessionnel des céréales (dále jen „ONIC“) nucen stanovit podle článku 3 nařízení č. 400/86 procento, o které se sníží všechny přijaté nabídky, ve výši 88,23 %. Nabídka každého dotyčného francouzského hospodářského subjektu mohla být tedy přijata pouze ve výši 11,77 % z jím nabízeného množství.

Současně s tím vedla množství nabídnutá v ostatních členských státech intervenční agentury výše uvedených států ke stanovení procenta snížení ve výši 2,55 % v Německu a 0 % v ostatních státech. V těchto státech byly tedy přijaty všechny nebo téměř všechny nabídky hospodářských subjektů.

Association générale des producteurs de blé et autres céréales (dále jen „AGPB“) napadlo rozhodnutí generálního ředitele ONIC, jímž bylo stanoveno procento snížení ve výši 88,23 %, před Conseil d'État tvrzením, že speciální intervenční opatření zavedené nařízením č. 400/86 porušuje článek 7 a čl. 40 odst. 3 Smlouvy o EHS a že, je-li toto opatření považováno za opatření jsoucí v souladu s některými předpisy týkajícími se společné organizace trhu s obilovinami, pak by také tyto předpisy měly být s ohledem na zásadu zákazu diskriminace prohlášeny za neplatné.

AGPB rovněž tvrdilo, že nařízení č. 400/86 v každém případě nebylo řádně odůvodněno, a proto porušuje článek 190 Smlouvy o EHS.

Conseil d'État měl za to, že toto napadení je závažné, a proto se rozhodl přerušit řízení do doby, než Soudní dvůr rozhodne o předběžné otázce týkající se platnosti nařízení č. 400/86 a – v rozsahu nezbytném pro vyřešení této otázky – o platnosti nařízení č. 2727/75 (čl. 8 odst. 2), č. 1146/76 (článek 2) a č. 1629/77 (článek 3).

Předběžná otázka zní takto:

„Porušují nařízení Komise Evropských společenství č. 400/86 ze dne 21. února 1986, nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29. října 1975, nařízení Rady č. 1146/76 ze dne 17. května 1976 a nařízení Komise č. 1629/77 ze dne 20. července 1977 ustanovení článku 7, čl. 40 odst. 3 a článku 190 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství?“

Rozhodnutí Conseil d'État bylo zapsáno kanceláří Soudního dvora dne 13. června 1988.

V souladu s článkem 20 Protokolu o statutu Soudního dvora EHS předložily písemná vyjádření:

- vláda Francouzské republiky, zastoupená Régisem de Gouttes, jako zmocněncem,
- Rada Evropských společenství, zastoupená J. Delmolym, jako zmocněncem,
- žalobkyně v původním řízení, zastoupená N. Coutrelis,
- Komise Evropských společenství, zastoupená P. Hetschem, jako zmocněncem.

Na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodl Soudní dvůr zahájit ústní část řízení bez dokazování. Požádal však o doplňující informace Radu a Komisi, které je poskytly ve stanovené lhůtě.

III – Shrnutí písemných vyjádření předložených Soudnímu dvoru

Vláda Francouzské republiky připomíná, že několik členských států (Francie, Nizozemsko, Dánsko a Spojené království) na zasedání řídicího výboru dne 30. ledna 1986 uvedlo, že návrh nařízení předložený Komisí, který se měl stát nařízením č. 400/86, představuje zavedení národních kvót, tj. krok směřující k opětovnému přenesení společné zemědělské politiky na národní úroveň.

Komise odůvodnila zavedení národních kvót existencí rozdílné úrovně cen a rozdílných možností odbytu v jednotlivých členských státech.

Francouzská delegace, podporovaná Nizozemskem a Dánskem, zdůraznila iluzorní povahu systému kvót, neboť francouzská pšenice ze severu a severovýchodu putovala do Belgie a do Spolkové republiky Německo a mohlo se na ni v těchto zemích vztahovat speciální intervenční opatření: jediným účinkem opatření tedy bylo narušení hospodářské soutěže mezi producenty obilovin, pokud jde o náklady na dopravu.

Francouzská vláda v tomto ohledu připomíná, že s ohledem na strukturu německého trhu s obilovinami, na němž téměř 75 % německé produkce tvoří pekárenská pšenice,

představovalo intervenční opatření na konci hospodářského roku pro německý trh značnou výhodu, která umožnila kompenzovat zrušení příspěvku na konci hospodářského roku.

Vzhledem k tomu, že řídicí výbor nezaujal žádné stanovisko, Komise se nakonec rozhodla zveřejnit znění svého původního návrhu.

Podle francouzské vlády tkví otázka vyvstávající v projednávané věci v tom, zda jsou, nebo nejsou splněna kritéria diskriminace stanovená Soudním dvorem, a zda Komise tím, že přijala nařízení č. 400/86, překročila, nebo nepřekročila své pravomoci.

V tomto ohledu francouzská vláda poukazuje na to, že v čl. 8 odst. 2 nařízení Rady č. 2727/75 a v článku 2 nařízení Rady č. 1146/76 není patrně nic, co by vyžadovalo rozdělení množství mezi členské státy.

Článek 8 odst. 4 nařízení Rady č. 2727/75 ponechává však Komisi prostor pro volné uvážení, aby rozhodla o intervenčním opatření, které je vzhledem k okolnostem nejvhodnější, za předpokladu, že je všem zúčastněným subjektům zaručen rovný přístup a rovné zacházení. Tento prostor pro volné uvážení je ostatně pouze vyjádřením zásady uznané Soudním dvorem, podle níž „požívají příslušné orgány Společenství široké posuzovací pravomoci, a to nejen pokud jde o stanovení skutečného základu jejich činnosti, nýbrž také pokud jde o vymezení sledovaných cílů v rámci ustanovení Smlouvy a volbu vhodných nástrojů“⁹.

Dle názoru francouzské vlády nepředstavuje samotná skutečnost, že Komise přijala nařízení o použití speciálního opatření pro pekárenskou pšenici, překročení řídicích pravomocí svěřených tomuto orgánu základními nařízeními Rady.

Zbývá určit, zda pravidla přijatá Komisí v nařízení č. 400/86, totiž rozdílné kvóty pro jednotlivé členské státy, porušují, nebo neporušují zásadu zákazu diskriminace: za tím účelem je zapotřebí posoudit, zda má rozdělení množství přijaté Komisí v tomto nařízení objektivní základ a zda je dostatečně odůvodněno. V tomto bodě ponechává francouzská vláda řešení na úvaze Soudního dvora.

Podle *Rady* se zdá, že ani čl. 8 odst. 2 nařízení Rady č. 2727/75, ani článek 2 nařízení č. 1146/76, uvedené v předběžné otázce, neukládá rozdělení množství pro jednotlivé členské státy, jak rozhodla Komise ve svém nařízení č. 400/86.

Zdá se, že čl. 8 odst. 4 nařízení č. 2727/75 ponechává Komisi prostor pro uvážení, aby rozhodla o intervenčním opatření, které je vzhledem k okolnostem nejvhodnější, za předpokladu, že je každé zúčastněné osobě zaručen rovný přístup a rovné zacházení (viz článek 4 nařízení č. 1146/76).

Za uvedených okolností se zdá, že předběžná otázka se v podstatě týká problému, zda mělo rozdělení množství, jak o něm rozhodla Komise, objektivní základ, zda bylo dostatečně odůvodněno a zda bylo v souladu s výše uvedenými ustanoveními nařízení Rady, zejména s článkem 4 nařízení č. 1146/76.

V důsledku toho nepovažuje Rada v tomto stadiu za nezbytné vyjadřovat se dále k platnosti nařízení č. 2727/75 a 1146/76. Předkládací rozhodnutí Conseil d'État ostatně neobsahuje žádnou věcnou skutečnost, která by zpochybňovala platnost uvedených nařízení.

⁹ Viz rozsudek ze dne 17. prosince 1981, 197-200, 243, 245 a 247/800, Ludwigshafener Walzmühle v. Rada a Komise, Recueil, s. 3211.

Žalobce v původním řízení má za to, že *společná organizace trhu* neumožňuje Komisi stanovit rozdělení množství mezi členské státy v případě, že přijme speciální intervenční opatření pro pekárenskou pšenici.

Článek 8 odst. 2 nařízení Rady č. 2727/75 odkazuje na situaci na trhu s pekárenskou pšenici v celém Společenství. Prováděcí nařízení Rady č. 1146/76 naproti tomu neobsahuje žádné ustanovení, které by povolovalo národní kvóty, nýbrž v článku 2 pouze stanoví nákupy intervenčních agentur, zejména formou nabídkových řízení.

Nařízení Komise č. 1629/77, zdroj konkrétních ustanovení, která sloužila jako základ pro nařízení č. 400/86, nemůže být vykládáno způsobem, který není v souladu s nařízeními Rady, která nařízení č. 400/86 provádí a která nedovolují žádné zeměpisné rozdělení pro účely speciálních intervenčních opatření.

Opatření založená na úvahách o vnitrostátním nebo regionálním trhu mohou být přijata pouze na základě čl. 8 odst. 1 nařízení č. 2727/75 a článku 1 nařízení č. 1146/76, týkajících se preventivní intervence, jejíž cíl je odlišný od cíle speciálních opatření pro pekárenskou pšenici. Komise se tedy tím, že přijala nařízení č. 400/86, které stanoví kvóty pro jednotlivé členské státy, odůvodněné „rozdílnou úrovní cen a rozdílnými možnostmi odbytu v jednotlivých členských státech“¹⁰, dopustila skutečného zneužití právního postupu, jelikož měla v takové situaci použít preventivní intervenci podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 2727/75.

Nařízení Komise č. 1629/77 výslovně nedovoluje stanovení kvót pro jednotlivé členské státy v případě, že je přijato speciální intervenční opatření pro celé Společenství. Článek 3 uvedeného opatření pouze stanoví možnost zeměpisného omezení opatření.

Pokud by však měl Soudní dvůr za to, že nařízení Komise č. 1629/77 dovoluje přijetí takového opatření, jako je opatření, které je předmětem projednávané věci, žalobce v původním řízení požádá Soudní dvůr, aby prohlásil čl. 3 druhou odrážku téhož nařízení za neplatnou v rozsahu, v němž stanoví možnost přijmout rozdílná speciální opatření pro různé zeměpisné oblasti, která není stanovena v čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75 a v článku 2 nařízení č. 1146/76.

Rozdílná procenta snížení pro jednotlivé členské státy zakládají *nerovné zacházení* s producenty pekárenské pšenice Společenství, ačkoliv tito producenti byli v situaci, která byla nejen srovnatelná, ale dokonce, jedná-li se o francouzské a německé producenty, shodná: v době, kdy Komise dotčené opatření přijala, se totiž tržní cena pšenice obecné, vyjádřená jako procento intervenční ceny, pohybovala okolo 103 % v Německu a 102 % ve Francii.

Podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75 je cílem speciálních intervenčních opatření podpořit rozvoj trhu s pšenici ve vztahu k referenční ceně. Dotčené opatření je třeba přezkoumat právě ve světle tohoto cíle, aby se zjistilo, zda je odůvodněné z hlediska zásady zákazu diskriminace, a je to tudíž úroveň tržních cen v každém regionu Společenství, která představuje „situaci“, z níž je třeba vycházet při takovém posouzení.

Lze tedy učinit závěr, že rozdílné zacházení, jehož obětí byli francouzští producenti, nebylo odůvodněné z hlediska cíle, jímž je podpora cen a který musí sledovat speciální intervenční opatření pro pekárenskou pšenici.

¹⁰ Třetí bod odůvodnění nařízení č. 400/86.

Tuto analýzu *a contrario* potvrzuje úplná absence nabídek ve Spojeném království a v Itálii, v nichž byly tržní ceny mnohem vyšší než intervenční cena.

Soudní dvůr připouští rozdílné zacházení se srovnatelnými situacemi, je-li tento rozdíl odůvodněn objektivními důvody. Ale vzhledem k tomu, že zásada zákazu diskriminace je jednou ze základních zásad práva Společenství, je na orgánu, který přijímá opatření vedoucí k rozdílnému zacházení, aby prokázal existenci „objektivních důvodů“.

Aby mohla být taková opatření přijata, vyžadují tedy „zvláště propracované a přesvědčivé odůvodnění“¹¹. V případě nařízení č. 400/86, jehož třetí bod odůvodnění neobsahuje důkaz, nýbrž pouhé tvrzení, však tomu tak není.

Zprv je tvrzení týkající se cen nesprávné, nebo přesněji řečeno, cenové rozdíly, které existují, nemohou odůvodňovat kvóty přidělené každému z členských států.

Zadruhé není tvrzení týkající se možností odbytu podepřeno žádnou, byť i stručnou analýzou trhu Společenství obecně a trhu každého členského státu zvláště.

Za uvedených okolností není Soudní dvůr schopen přezkoumat nařízení Komise, ani ověřit, zda je rozdílné zacházení s hospodářskými subjekty Společenství objektivně odůvodněné.

Vzhledem k tomu, že Komise nemohla odůvodnit rozdílné zacházení s producenty Společenství objektivními důvody, měla tedy přijmout obecné opatření bez rozdělení národních kvót, tak jak to učinila například na konci hospodářského roku 1983/1984¹². Omezení množství, která měla být nakoupena, a sazba snížení, která z toho vyplývala, byly tehdy stanoveny na úrovni Společenství a, pokud by bývala stejná metoda použita v roce 1986, procento množství přijatých na každého producenta Společenství by bývalo činilo 53,9 % namísto 97,45 % v Německu a 11,77 % ve Francii.

Je rovněž zřejmé, že v důsledku metody přijaté Komisí v roce 1986 zemědělci Společenství navíc nevyužili speciální intervenční opatření v jeho plném rozsahu. Bylo totiž přijato pouze 1 261 700 tun, zatímco přijmout bylo možné 1 502 000 tun. Toto poslední zjištění potvrzuje, kdyby bylo potvrzení zapotřebí, nevhodnost zeměpisného rozdělení přijatého ke sledovanému účelu, a tedy diskriminační povahu nařízení č. 400/86.

Žalobce v původním řízení proto navrhuje, aby Soudní dvůr odpověděl Conseil d'État, že nařízení Komise č. 400/86 není v souladu s nařízeními Rady č. 2727/75 (čl. 8 odst. 2) a č. 1146/76 (článek 2) v rozsahu, v němž stanoví pro každý z členských států v rámci speciálního intervenčního opatření kvótu pro pekárenskou pšenici.

Žalobce v původním řízení v každém případě podpůrně navrhuje, aby Soudní dvůr odpověděl, že Komise tím, že nařízením č. 400/86 stanovila pro každý z členských států kvótu pro pekárenskou pšenici, porušila článek 7, čl. 40 odst. 3 a článek 190 Smlouvy o EHS, neboť zacházela s hospodářskými subjekty Společenství nacházejícími se ve srovnatelných situacích rozdílně, aniž by pro to uvedla objektivní odůvodnění.

Komise předběžně poznamenává, že dotčené speciální opatření nebylo provedeno formou nabídkového řízení, takže ustanovení článku 2 nařízení Rady č. 1146/76, uvedená

¹¹ Viz stanovisko generálního advokáta Capotortiho ve věci 158/80, Rewe v. Hauptzollant Kiel, rozsudek ze dne 7. července 1981, Recueil s. 1834.

¹² Nařízení č. 1810/84 ze dne 28. června 1984 (Úř. věst. L 170, s. 33).

vnitrostátním předkládajícím soudem v odůvodnění jeho rozhodnutí, nejsou v projednávaném případě použitelná.

Odůvodnění nařízení č. 400/86, zejména stanovení rozdílných množstevních limitů nákupu pro jednotlivé členské státy, splňuje požadavky stanovené Soudním dvorem.

Cílem speciálních intervenčních opatření je podpora cen pekárenské pšenice, vyžaduje-li to situace na trhu s tímto produktem¹³. Dotčené speciální opatření tento cíl splňuje. Jak je totiž uvedeno v prvním bodě odůvodnění nařízení č. 400/86, zakládá se toto opatření na tom, že na začátku roku 1986 existovaly značné zásoby pekárenské pšenice bez očekávané možnosti odbytu v blízké budoucnosti, které jako takové mohly ovlivnit stabilitu trhu.

Co se týče stanovení rozdílných maximálních množství, která mohla být nakoupena intervenčními agenturami jednotlivých členských států, je odůvodněno skutečností, že tento celkový přebytek zásob zahrnuje různé situace. Situace na trhu s pekárenskou pšenicí se totiž, má-li se použít doslovné znění třetího bodu odůvodnění nařízení, „vyznačuje rozdílnou úrovní cen a rozdílnými možnostmi odbytu v jednotlivých členských státech“.

Stanovení rozdílných množství je takto jasně a přesně odůvodněno posouzením celkové situace na trhu Společenství, zohledňujícím cenové rozdíly a stávající možnosti odbytu v jednotlivých členských státech. Krom toho jsou známa kritéria, o něž se Komise opírala při provádění tohoto posouzení, neboť jsou uvedena v článku 2 nařízení č. 1629/77. Navíc je třeba zde připomenout, že článek 3 tohoto nařízení výslovně uvádí, že speciální intervenční opatření musí stanovit zejména jakost a množství dotčených obilovin a zeměpisnou působnost opatření.

Komise se domnívá, že byla takto splněna povinnost uvést odůvodnění, uložená článkem 190 Smlouvy o EHS. Tím, že odůvodnění nařízení uvádí na jedné straně posouzení stavu trhu provedené Komisí a na straně druhé objektivní kritéria pro stanovení rozdílů, totiž jasně a jednoznačně umožňuje společně s obecnými ustanoveními čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75 a článků 2 a 3 nařízení č. 1629/77 zúčastněným osobám seznámit se s důvody přijetí opatření a Soudnímu dvoru vykonat přezkum legality.

Co se týče údajné *diskriminace* mezi producenty pšenice obecné ve Společenství, Komise připomíná, že o speciálních intervenčních opatřeních, která jsou stanovena v čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75, může Komise rozhodnout s cílem podpořit cenu pšenice obecné ve vztahu k její referenční ceně pokaždé, když to vyžaduje situace na trhu s tímto produktem. K výkonu této pravomoci udělila Rada Komisi širokou posuzovací pravomoc, neboť Komisi přísluší rozhodnout o povaze a použití speciálních opatření.

Článek 3 nařízení č. 1629/77 konkrétně umožňuje Komisi přijmout takové opatření tam, kde se intervence ukazuje v důsledku vývoje cen jako obzvláště nezbytná. Podle okolností může Komise pokládat za nezbytné přijmout speciální opatření, které stanoví rozdíly v závislosti na stávající situaci na trzích členských států, aby se zejména omezil dosah opatření na to, co je nezbytně nutné, a aby se předešlo narušení jiných trhů. Nebrání však hospodářským subjektům nabídnout své obiloviny v členských státech dle jejich výběru.

Komise se domnívá, jak to ozřejmuje třetí bod odůvodnění nařízení č. 400/86, že dotčené stanovení rozdílů bylo objektivně odůvodněno stávajícími rozdíly v úrovni cen a v

¹³ Viz čl. 8 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2727/75.

možnostech odbytu pekárenské pšenice v jednotlivých členských státech, takže bylo vhodné uspokojit především nabídky pocházející z trhů, které se vyznačovaly nižšími cenami a omezenými možnostmi odbytu.

Ačkoliv byl vývoj tržních cen pekárenské pšenice od října 1985 poměrně stabilní, jelikož se ceny ve většině členských států pohybovaly nad úrovní intervenční ceny tohoto produktu, důvodem k řešení, které Komise zvolila, byla rozdílnost situací, které vykazují tuto tendenci.

Tržní ceny ve třech hlavních zemích produkujících pekárenskou pšenici – ve Francii, Spojeném království a Spolkové republice Německo – sice zaznamenaly stejnou vzrůstající tendenci, ale úrovně cen byly rozdílné a rozdíly někdy značné.

Analýza tržních cen během dotčeného období ukazuje, že potřeba podpory cen byla ve třech hlavních producentních zemích citelná především ve Francii a v Německu, a z těchto dvou zemí především v Německu. Vývoj cen pekárenské pšenice na francouzském trhu, stabilnější než vývoj cen na německém trhu, lze vysvětlit zejména příznivým vývojem francouzského vývozu pšenice obecné v období od října 1985 do ledna 1986.

Francouzský vývoz do třetích zemí za listopad a prosinec 1985 a za leden 1986 dosáhl nebo výrazně přesáhl 1 milion tun, což představuje číslo vysoce nad objemem vývozu ostatních dvou hlavních producentních zemí za stejné období.

Komise poznamenává, že množství pšenice obecné, na která byly poskytnuty vývozní náhrady, překročila k 31. říjnu 1985 1 milion tun, přičemž výše náhrady byla stanovena na 77,50 ECU za tunu, a celkové množství vyvezené pšenice obecné tak dosáhlo k 30. lednu 1986 téměř 3 miliony tun.

Lze jen sotva pochybovat o tom, že francouzští producenti těchto nabídkových řízení využívali ve velkém rozsahu. Kromě toho byla Komise nucena prodat ve stejném období pro účely vývozu velká množství intervenční pšenice obecné¹⁴, aby tak zpomalila vzestup její ceny na francouzském trhu.

Situace ohledně pekárenské pšenice tak nebyla na francouzském a na německém trhu srovnatelná: kromě cenové výhody přesahující 1 % měla francouzská produkce pšenice obecné přirozený odbyt ve vývozu, nesrovnatelný s možnostmi odbytu stejného typu pšenice obecné produkované v Německu. Vzhledem k tomu, že potřeba podpory tržních cen byla objektivně rozdílná, Komise právem stanovila pro nabídky, které mohly být přijaty v obou těchto zemích, rozdílné množství limity.

Komise navíc zdůrazňuje, že ze stažení 1 milionu tun pekárenské pšenice z německého trhu měli nepřímý prospěch francouzští producenti, tradiční dodavatelé na německý trh s pekárenskou pšenici.

Komise dospívá k závěru, že dotčené stanovení rozdílů je objektivně odůvodněné a nezakládá diskriminaci mezi dotčenými producenty, zakázanou čl. 40 odst. 3 druhým pododstavcem Smlouvy.

IV – Odpovědi na otázky položené Soudním dvorem

¹⁴ V souladu s ustanoveními článku 7 a násl. nařízení Komise č. 1836/82 ze dne 7. července 1982, kterým se stanoví postupy a podmínky pro uvedení do prodeje obilovin ze zásob intervenčních agentur (Úř. věst. L 202, s. 23).

Rada byla Soudním dvorem vyzvána k tomu, aby písemně odpověděla na tuto otázku:

„Vylučují podle Rady speciální intervenční opatření pro pekárenskou pšenici, stanovené v čl. 8 odst. 2 nařízení Rady č. 2727/75, ve znění nařízení č. 1143/76, použití zvláštních intervenčních opatření ve smyslu čl. 8 odst. 1 téhož nařízení pro stejnou obilovinu?“

Podle Rady se zvláštní a speciální intervenční opatření stanovená v čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 2727/75, ve znění nařízení č. 1143/76, vztahují na odlišné situace, pro které by měla zpravidla skýtat odlišná řešení. Ve znění uvedených předpisů však není nic, co by vylučovalo použitelnost obou typů opatření na pekárenskou pšenici.

Komise byla Soudním dvorem vyzvána k tomu, aby písemně odpověděla na tyto otázky:

- „1) Může Komise s ohledem na jazykové rozdíly v nařízení č. 400/86 potvrdit, že zamýšlela přijmout opatření na základě čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75?
- 2) Komise se žádá, aby uvedla rozsah intervencí na trhu s pšenicí obecnou (za hospodářský rok 1985/1986) podle článku 7 nařízení č. 2727/75.
- 3) Komise se vyzývá, aby Soudnímu dvoru sdělila, jaký byl zaprvé poměr tržní ceny a společné intervenční ceny pekárenské pšenice v dotčených členských státech během šesti měsíců, které předcházely přijetí každého ze speciálních intervenčních opatření, které Komise přijala pro tuto obilovinu, a jaký byl zadruhé stav ostatních parametrů uvedených v článku 2 nařízení Komise č. 1629/1977, s ohledem na něž Komise přijala každé z těchto opatření.“

1. I přes uvedené jazykové rozdíly Komise potvrzuje, že nařízením č. 400/86 zamýšlela přijmout speciální intervenční opatření ve smyslu čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75. To vyplývá jak z obecného uspořádání, tak z účelu nařízení č. 400/86.

Cílem nařízení č. 400/86 je totiž udržet trh s pekárenskou pšenicí na cenové úrovni o 5 % vyšší, než je intervenční cena, a to nákupem přibližně 1 500 000 tun této obiloviny, zatímco zvláštní opatření mají naopak za cíl předcházet rozsáhlým intervenčním nákupům na základě alternativních opatření. Ustanovení dotčeného nařízení, která se týkají podmínek nákupu pekárenské pšenice, jsou stanovena v souladu s ustanoveními výše uvedeného nařízení Komise č. 1629/77.

2. V odpověď na druhou otázku položenou Soudním dvorem Komise připojuje v příloze statistickou tabulku, která ukazuje kumulativní vývoj intervenčních nákupů pšenice obecné v hospodářském roce 1985/1986 podle článku 7 nařízení Rady č. 2727/75.

3. Co se týče poměru tržní ceny a společné intervenční ceny pekárenské pšenice, Komise připojuje v příloze 2 statistické tabulky, které zachycují měsíční vývoj tohoto poměru pro každý hospodářský rok od přijetí nařízení č. 1629/77.

Co se týče dalších parametrů uvedených v článku 2 výše uvedeného nařízení, Komise uvádí, že nemá k dispozici měsíční statistiky celkového stavu zásob v celém Společenství, a zejména těch, které se nacházejí na volném trhu (soukromé zásoby).

Během hospodářského roku se sledování trhu za účelem jeho řízení provádí především na základě vývoje výše uvedeného poměru cen. V případě potřeby se rovněž přihlíží k údajům a odhadům vypracovaným na základě informací poskytnutých členskými státy a odbornými

kruhy. Jejich pravidelná aktualizace umožňuje vypracování celkového přehledu stavu dodávek Společenství, který zahrnuje množstevní parametry popisující stav trhu s každou obilovinou. Průběžné, odhadované a předběžné údaje nejsou, jakmile byly aktualizovány, uchovávány, nýbrž používají se k vypracování (předběžného) přehledu na konci hospodářského roku.

Komise je proto schopna Soudnímu dvoru sdělit stav dostupných množství obilovin na trhu Společenství a dovozní a vývozní vyhlídky pouze pro speciální opatření napadené v projednávaném případě. V příloze 3 jsou tedy připojeny dvě skupiny tabulek, které byly poskytnuty řídicímu výboru v lednu 1986. První dvě – a) a b) – ukazují množství pšenice obecné, krmné a pekárenské, dostupná k intervenci v různých členských státech ke 26. lednu 1986. Další dvě tabulky – c) a d) – obsahují, co se týče pšenice obecné, údaje poskytnuté francouzskými a německými orgány pro účely vypracování přehledu za hospodářský rok ke 14. lednu 1986, přičemž uvádějí zejména odhadované intervenční zásoby na konci hospodářského roku.

Výklad těchto různých údajů a porovnání různých speciálních opatření, která Komise přijala v době od roku 1977, si žádají ještě dvě doplňující poznámky.

Zprvé, pokud se jedná o posouzení stavu trhu v dané době s cílem přijmout speciální intervenční opatření, je třeba zdůraznit, že rozhodujícím kritériem pro přijetí rozhodnutí je vývoj poměru tržní a intervenční ceny dotyčné obiloviny během několika měsíců bezprostředně předcházejících zamýšlenému opatření.

Tento cenový poměr je totiž výsledkem rozhodnutí přijatých hospodářskými subjekty na trhu. Je tudíž odrazem stavu rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou během posuzovaného období, tedy mezi různými parametry uvedenými v článku 2 nařízení č. 1629/77.

Zadruhé, aby mohla být porovnána různá speciální opatření, která byla přijata od roku 1977, je třeba si zvláště povšimnout dvou skupin faktorů.

Nejprve je třeba připomenout, že trh s obilovinami byl nepříznivě ovlivněn postupně nahromaděnými přebytky po rekordních sklizních v letech 1982 a 1984. Vznik přebytečných zásob pšenice obecné vedl Komisi od začátku hospodářského roku 1983/1984 k omezení množství, která mohla být nabídnuta k intervenci v rámci speciálních opatření, zatímco intervence byly do té doby otevřené bez jakéhokoli takového limitu. Dotčené speciální opatření musí být tedy nahlíženo v kontextu tohoto postupného omezení produkce.

Druhý faktor, který je třeba vzít v úvahu, je období hospodářského roku, kdy je opatření přijato.

Dotčené speciální opatření je jediným opatřením, které bylo přijato uprostřed hospodářského roku. V tomto ohledu reaguje na situaci odlišnou od situace na začátku nebo na konci hospodářského roku, kdy byla přijata všechna ostatní opatření.

Opatření přijatá na začátku hospodářského roku mají za cíl podpořit v případě potřeby tržní cenu pekárenské pšenice v poměru k její referenční ceně: tj. dostat s výhledem na nový hospodářský rok celý trh s tímto produktem na úroveň referenční ceny, aby producenti mohli i v době, kdy sklizeň ještě není ukončena, již počítat s určitou úrovní ceny. Na konci hospodářského roku, tj. v době, kdy blíží se nová sklizeň již neumožňuje napomoci

prostřednictvím opatření vývozu zásob skladovaných již téměř jeden rok, mají tato opatření za cíl absorbovat množství, pro která se během hospodářského roku nepodařilo najít odbytu.

Speciální opatření stanovené nařízením č. 400/86, vzhledem k tomu, že nabylo účinnosti uprostřed hospodářského roku, muselo naproti tomu zohlednit vlastní dopad na trh, aby nevyvolalo nová narušení, která by mohla ovlivnit rovnováhu trhu. A proto je speciální opatření založeno na srovnávacím vývoji poměru tržní a intervenční ceny na různých trzích v posledních měsících roku 1985 a v lednu 1986 a na vývoji vývozních toků za stejné období.

Právní otázky:

- ¹ Rozhodnutím ze dne 22. dubna 1988, došlým Soudnímu dvoru dne 13. června 1988, položil Conseil d'État Francouzské republiky na základě článku 177 Smlouvy o EHS předběžnou otázku týkající se platnosti zemědělských nařízení Společenství.
- ² Tato otázka byla vznesena v rámci žaloby, jíž se Association générale des producteurs de blé et autres céréales se sídlem v Paříži (dále jen „AGPB“) domáhala toho, aby Conseil d'État zrušil rozhodnutí Office interprofessionnel des céréales (dále jen „ONIC“), které na základě zemědělských nařízení Společenství uplatňuje na množství pšenice obecné nabídnutá francouzskými producenty intervenční agentuře procento snížení ve výši 88,23 %.
- ³ Článek 8 nařízení Rady č. 2727/75 ze 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami (Úř. věst. L 281, s. 1), ve znění nařízení č. 1143/76 ze dne 17. května 1976 (Úř. věst. L 130, s. 1), v odstavci 1 stanoví jednak možnost přijmout zvláštní intervenční opatření pro obiloviny, u nichž v některých regionech Společenství hrozí, že budou v rámci intervence nabídnuta značná množství, a v odstavci 2 jednak možnost přijmout speciální intervenční opatření na podporu rozvoje trhu s pekárenskou pšenicí ve vztahu k referenční ceně Společenství.
- ⁴ Nařízení Rady č. 1146/76 ze dne 17. května 1976 o zvláštních a speciálních intervenčních opatřeních v odvětví obilovin (Úř. věst. L 130, s. 9), přijaté podle čl. 8 odst. 3 výše uvedeného nařízení č. 2727/75, stanoví v článku 1, že zvláštní opatření mohou být přijata tehdy, zaznamená-li vývoj tržních cen v jednom nebo ve více regionech Společenství pokles nebo oslabení, které by s ohledem na objem sklizně nebo regionální zásoby a jejich zeměpisnou polohu mohlo intervenční agentury přinutit k intervenčním nákupům velkých množství.
- ⁵ Na základě čl. 8 odst. 4 výše uvedeného nařízení č. 2727/75 přijala Komise nařízení č. 1629/77 ze dne 20. července 1977, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke speciálním intervenčním opatřením na podporu rozvoje trhu s pekárenskou pšenicí (Úř. věst. L 181, s. 26).
- ⁶ Článek 2 posledně uvedeného nařízení vymezuje kritéria posouzení, podle nichž mohou být speciální opatření přijata, a sice:
 - situace a vyhlídky, pokud jde o dostupnost obilovin na trhu Společenství,
 - dovozní vyhlídky pro obiloviny a vývozní vyhlídky pro pšenici obecnou,
 - vývoj cenových kotací pekárenské pšenice v nejreprezentativnějších centrech ve Společenství.

- 7 Podle článku 3 téhož nařízení musí speciální intervenční opatření stanovit zejména jakost a množství dotyčných obilovin, zeměpisnou působnost těchto opatření a případně dobu jejich použitelnosti.
- 8 Na základě těchto ustanovení Komise přijala nařízení č. 400/86 ze dne 21. února 1986 o použití speciálního intervenčního opatření pro pekárenskou pšenici (Úř. věst. L 45, s. 22). Podle článku 1 tohoto nařízení nakoupí vnitrostátní intervenční agentury za intervenční cenu pro hospodářský rok 1985/1986, navýšenou o 5 %, množství pšenice obecné, která jsou jim nabídnuta, nejvýše v množství stanoveném pro každý jednotlivý členský stát, tj. mimo jiné 1 000 000 tun pro Spolkovou republiku Německo a 200 000 tun pro Francouzskou republiku. Pokud celkové nabízené množství přesáhne stanovené množství, stanoví dotčené členské státy neprodleně procento, o které se přijaté nabídky sníží.
- 9 Vzhledem k tomu, že celkové množství, které francouzští producenti nabídli podle speciálního intervenčního opatření stanoveného výše uvedeným nařízením č. 400/86, činilo 1 699 740 tun, byl ONIC nucen na základě článku 3 výše uvedeného nařízení č. 400/86 stanovit procento, o které se měly všechny přijaté nabídky snížit, ve výši 88,23 %. Naproti tomu množství nabídnutá intervenční agentuře ve Spolkové republice Německo vedla agenturu tohoto státu ke stanovení procenta snížení ve výši 2,55 %.
- 10 AGPB napadlo rozhodnutí ONIC před Conseil d'État tvrzením, že speciální intervenční opatření zavedené nařízením č. 400/86 porušuje zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v článku 7 a čl. 40 odst. 3 Smlouvy o EHS a že, je-li toto opatření považováno za opatření jsoucí v souladu s předpisy týkajícími se společné organizace trhu s obilovinami, pak by také tyto předpisy měly být s ohledem na tuto zásadu prohlášeny za neplatné. V každém případě nebylo nařízení č. 400/86 řádně odůvodněno.
- 11 Conseil d'État měl zato, že toto napadení je závažné, a proto se rozhodl přerušit řízení do doby, než Soudní dvůr rozhodne o této předběžné otázce:
- „Porušují nařízení Komise Evropských společenství č. 400/86 ze dne 21. února 1986, nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29. října 1975, nařízení Rady č. 1146/76 ze dne 17. května 1976 a nařízení Komise č. 1629/77 ze dne 20. července 1977 ustanovení článku 7, čl. 40 odst. 3 a článku 190 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství?“
- 12 Pro podrobnější popis právního rámce a skutkových okolností věci v původním řízení, průběhu řízení a písemných vyjádření předložených Soudnímu dvoru se odkazuje na zprávu k jednání. Tyto údaje ze spisu jsou dále převzaty pouze v míře nezbytné pro úvahy Soudního dvora.
- 13 Z odůvodnění předkládacího rozsudku vyplývá, že podstatou otázky vnitrostátního soudu je, aby Soudní dvůr rozhodl o platnosti výše uvedeného nařízení č. 400/86 a – v rozsahu nezbytném pro vyřešení této otázky – o platnosti čl. 8 odst. 2 nařízení č. 2727/75 ve znění pozdějších předpisů, článku 2 výše uvedeného nařízení č. 1146/76 a článku 3 nařízení č. 1629/77, na němž je podle AGPB založeno nařízení č. 400/86.
- 14 K tomu, aby mohla být vnitrostátnímu soudu poskytnuta užitečná odpověď, je třeba odpovědět na předběžnou otázku, zda měla Komise podle nařízení č. 2727/75 ve znění

pozdějších předpisů alespoň pravomoc přijmout speciální intervenční opatření rozdílná pro každý z dotčených členských států.

K pravomoci Komise

- 15 Podle ustálené judikatury Soudního dvora (viz zejména rozsudek ze dne 11. března 1987, Rau a další v. Komise, spojené věci 279, 280, 285 a 286/84, Recueil, s. 1069), musí být prováděcí pravomoci Komise v oblasti společné zemědělské politiky vykládány široce. Vzhledem k tomu, že pouze Komise je schopna nepřetržitě a pozorně sledovat vývoj na zemědělských trzích a jednat bezodkladně, jak to vyžaduje situace, Rada může považovat za potřebné svěřit Komisi v této oblasti rozsáhlé posuzovací pravomoci a pravomoc jednat. V takovém případě musí být hranice této pravomoci posuzovány zejména s ohledem na základní obecné cíle společné organizace trhu.
- 16 Nezdá se, že by přijetí rozdílných speciálních intervenčních opatření v závislosti na případném odlišném vývoji tržních cen pšeničné pšenice v různých členských státech bylo neslučitelné s cílem, který sledují tato opatření, jímž je podpora těchto cen ve vztahu k jednotné referenční ceně Společenství.
- 17 Ačkoliv totiž byla nařízením č. 2727/75, jak je uvedeno ve třetím bodě odůvodnění nařízení č. 1143/76, zrušena regionalizace cen pšenice obecné a nahrazena intervenčním režimem s jednotnou cenovou úrovní pro Společenství, ze struktury těchto předpisů nevyplývá, že by tím byla vyloučena možnost Komise přijmout speciální intervenční opatření rozdílná pro jednotlivé členské státy.
- 18 Z osmého bodu odůvodnění výše uvedeného nařízení č. 1143/76 naopak vyplývá, že Rada stanovila možnost přijetí zvláštních i speciálních opatření, přičemž uvedla, že zvláštní okolnosti mohou v některých regionech Společenství přechodně vyvolat vývoj tržních cen, který je odlišný od vývoje zaznamenaného v ostatních částech Společenství.
- 19 Za těchto okolností nelze článek 8 nařízení č. 2727/75 ve znění pozdějších předpisů považovat za ustanovení, jehož záměrem bylo vyloučit možnost Komise přijmout speciální intervenční opatření rozdílná pro jednotlivé členské státy, i když taková možnost byla výslovně stanovena pouze pro zvláštní intervenční opatření.
- 20 Krom toho by takové vyloučení nutilo Komisi přijímat speciální opatření použitelná na celé Společenství, a bránilo by tak přizpůsobení opatření na podporu cen pouze skutečným specifickým potřebám dotčených vnitrostátních trhů, zatímco zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaného cíle.
- 21 Z toho vyplývá, že Komise měla jak pravomoc stanovit v článku 3 výše uvedeného nařízení č. 1629/77 možnost přijmout rozdílná speciální opatření pro různé zeměpisné oblasti, tak i pravomoc konkrétně přijmout ve výše uvedeném nařízení č. 400/86 rozdílná speciální opatření, které bylo zpochybněno před vnitrostátním soudem.

K porušení zásady zákazu diskriminace

- 22 Je třeba přezkoumat, zda nařízení č. 2727/75 ve znění pozdějších předpisů neodporuje zásadě zákazu diskriminace tím, že umožňuje Komisi přijmout rozdílná speciální opatření.
- 23 Soudní dvůr již rozhodl (viz zejména rozsudek ze dne 17. června 1987, Frico, 424 a 425/85, Recueil, s. 2755), že zákaz diskriminace, vyjádřený v čl. 40 odst. 3 druhém pododstavci Smlouvy, jakožto zvláštní vyjádření obecné zásady rovnosti nebrání tomu, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně, je-li takové zacházení objektivně odůvodněno.
- 24 Soudní dvůr zejména shledal (viz rozsudek ze dne 11. července 1974, Unions des minotiers de la Champagne v. francouzská vláda, 11/74, Recueil, s. 877), že režim regionalizovaných intervenčních cen různých se podle oblasti produkce, který byl v platnosti před zavedením systému jednotné ceny Společenství, není diskriminační, neboť byl stanoven na základě objektivních kritérií vlastních společné úpravě trhu.
- 25 Nelze se tedy domnívat, že Rada nepoužila objektivní kritérium, když zmocnila Komisi nařízením č. 2727/75 ve znění pozdějších předpisů k přijímání rozdílných speciálních intervenčních opatření, pokud hrozí, že by se vnitrostátní tržní ceny pekárenské pšenice již nemusely vyvíjet obvyklým způsobem ve vztahu k úrovni referenční ceny Společenství.
- 26 Z toho vyplývá, že nařízení č. 2727/75 ve znění pozdějších předpisů s sebou nenese žádnou diskriminaci mezi producenty Společenství ve smyslu čl. 40 odst. 3 druhého pododstavce Smlouvy, ani diskriminaci na základě státní příslušnosti ve smyslu článku 7 Smlouvy.
- 27 Vzhledem k tomu, že článek 2 výše uvedeného nařízení Rady č. 1146/76 se netýká možnosti přijetí rozdílných speciálních intervenčních opatření pro jednotlivé členské státy, jeho platnost nelze zpochybnit.
- 28 Je třeba ještě ověřit, zda Komise neporušila zásadu zákazu diskriminace tím, že stanovila ve výše uvedeném nařízení č. 400/86 značně rozdílné kvóty pro Francouzskou republiku a pro Spolkovou republiku Německo, pokud jde o množství pekárenské pšenice, která měla být nakoupena intervenčními agenturami.
- 29 Je třeba připomenout, že Komise, co se týče posouzení komplexní hospodářské situace, v tomto ohledu požívá rozsáhlé posuzovací pravomoci a Soudní dvůr se při přezkumu legality výkonu takové pravomoci musí omezit na přezkum toho, zda akt, jehož platnost byla zpochybněna, není stížen vadou spočívající mimo jiné ve zjevně nesprávném posouzení (viz rozsudek ze dne 25. ledna 1979, Racke, 98/78, Recueil, s. 69).
- 30 Je nesporné, že Komise se při přijímání sporného opatření v podstatě opírala o rozdíly ve vnitrostátních tržních cenách a v odbytu pekárenské pšenice, zjištěné v měsících předcházejících přijetí zmíněného opatření, zejména na francouzském a německém trhu. Během jednání nebylo zpochybněno, že možnosti odbytu pekárenské pšenice na francouzském trhu byly větší než možnosti zaznamenané na německém trhu.
- 31 Krom toho se nezdá, že by Komise, navzdory malému rozdílu mezi francouzskými a německými tržními cenami, při rozdělování množství, která měla být přijata

k intervenčnímu nákupu, mezi členské státy tento rozdíl zjevně přecenila. Je rovněž třeba podotknout, že Komise uvedla, aniž by jí bylo oponováno, že v lednu 1986 projevíly francouzské orgány úmysl uvolnit část z množství pekárenské pšenice v držení intervenční agentury, takže Komise se mohla, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, domnívat, že potřeba podpory cen byla citelnější na německém než na francouzském trhu.

32 Konečně, pokles francouzské tržní ceny a nárůst německé tržní ceny, k nimž došlo po přijetí sporného opatření, a značný rozdíl ve zjištěných procentech pekárenské pšenice přijaté k intervenčnímu nákupu na francouzském a na německém trhu, nejsou samy o sobě dostačující k vyvození závěru o neplatnosti sporného opatření s ohledem na komplexní povahu hospodářských prognóz, které toto opatření zahrnovalo.

33 Za uvedených okolností nepředstavuje rozdílné zacházení zavedené dotčenými nařízeními diskriminaci mezi producenty Společenství ve smyslu čl. 40 odst. 3 druhého pododstavce Smlouvy nebo diskriminaci na základě státní příslušnosti ve smyslu článku 7 Smlouvy.

K odůvodnění nařízení č. 400/86

34 Podle ustálené judikatury Soudního dvora, potvrzené zejména rozsudkem ze dne 22. ledna 1986 (Eridania, 250/84, Recueil, s. 117), musí být odůvodnění vyžadované článkem 190 Smlouvy přizpůsobeno povaze dotčeného aktu. Musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Společenství, jež dotčený akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a Soudní dvůr mohl vykonávat svůj přezkum. Nelze však vyžadovat, aby v odůvodnění nařízení byly vylíčeny různé, někdy velmi mnohé a složité skutkové nebo právní okolnosti, které jsou předmětem nařízení, pokud spadají do systematického rámce celku opatření, jehož jsou součástí.

35 Výše uvedené nařízení č. 400/86, které tvoří součást normativního rámce společné organizace trhu s obilovinami, odpovídá požadavkům Soudního dvora na odůvodnění, jelikož uvádí posouzení stavu trhu provedené Komisí a základní kritéria posouzení – úroveň tržních cen a možnosti odbytu – která byla zohledněna při stanovování rozdílných množstevních limitů nákupu.

36 Ze všech těchto důvodů je třeba odpovědět tak, že přezkum předběžné otázky neodhalil skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost nařízení uvedených vnitrostátním soudem.

K nákladům řízení

37 Výdaje vzniklé francouzské vládě, Radě a Komisi Evropských společenství, které předložily Soudnímu dvoru vyjádření, se nenahrazují. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před vnitrostátním soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR

o otázce, kterou mu rozhodnutím ze dne 22. dubna 1988 předložila Conseil d'État Francouzské republiky, rozhodl takto:

Přezkum otázky položené Conseil d'État Francouzské republiky neodhalil skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost nařízení uvedených vnitrostátním soudem.